

[Sigsgaard.]

Det er i hvert fald delvis rigtigt, og jeg havde da også i mit første indlæg taget højde for den ændrede byrdefordeling, men det er måske forbigået finansministerens opmærksomhed. Men jeg tror ikke, at den tendens, som jeg fremhævede, ændres af disse modifikationer.

Ser man på budgetoverslaget, som jo ikke har været videre diskuteret under denne debat her, kalkuleres der for både undervisningsministeriet og justitsministeriet indtil 1974-75 med ca. 25 pct.s stigning i forhold til regnskabet for 1969-70. For forsvarsministeriets vedkommende er der en kraftig stigning indtil 1971-72, men derefter regnes der ikke med stigninger, og det ser jo besynderligt ud. Det er en ret traditionel måde at planlægge forkert på: at regne med forholdsvis store stigninger i første omgang og så måske jugere mere løst for de sidste år inden for en plan; jeg ved ikke, om det er det, der er tilfældet her. Jeg håber selvfølgelig, at vurderingen holder, men jeg tror det ikke rigtig, for forsvarrets anlægsudgifter påregnes nemlig at stige fra 300 mill. kr. til 500 mill. kr. eller med 67 pct., og hele denne stigning tages i de første 2 år.

Jeg hævdede også i går, at handelsministerens budget steg allerkræftigst, nemlig med 60 pct., og det benægtede finansministeren naturligvis ikke, for det er jo rigtigt, men han nævnte, at det i høj grad skyldtes oprettelsen af fonden til fremme af teknisk og industriel udvikling. Men det var jo netop det, jeg ville fremhæve ved at tage handelsministeriets tal frem, for samtidig med, at man f. eks. skærer folkepensionen ned for folk over 80 år, og samtidig med, at det bliver dyrere at have børn i børnehaver, og samtidig med at skatten ryger voldsomt op, sætter regeringen altså tilskuddet til erhvervslivet, til arbejdsgiverne, til aktionærerne osv. kraftigt i vejret. Det er, hvad der fremgår af handelsministeriets budget. Derfor tog jeg det frem. Og det er rigtigt, at en stor og en stigende del af den erhvervsstøtte, som regeringen faktisk giver — det var, som om hr. Poul Dam ikke rigtig var opmærksom på, at regeringen i høj grad er begyndt at gå ind på hans linje med at støtte erhvervslivets investeringer — gives over fonden til fremme af teknisk og industriel udvikling. Denne kolossale stigning på

handelsministeriets budget er tilsyneladende ikke nogen forbigående foreteelse, for ser man på budgetoverslaget, viser det sig, at regeringen indtil 1974-75 vil sætte handelsministeriets nettoudgifter op med hele 70 pct. i forhold til 1969-70. Se, de procenter fremgår ikke, så vidt jeg kan se, af budgetoverslaget, og det var måske praktisk, om de gjorde det, sådan at vi andre var fri for at sidde og regne stigningstakterne ud på de forskellige områder, for det er jo netop stigningstakterne, der fortæller noget om den politiske holdning, der ligger i et finanslovsforslag.

Jeg tror, at denne stigning på 70 pct. for handelsministeriets vedkommende simpelt hen er rekord for hele budgettet, intet andet ministerium skal, så vidt jeg kan se, stige lige så meget som handelsministeriet. Det viser, at tilskudspolitikken over for arbejdsgiverne, over for kapitalen, har en meget høj prioritet i regeringens politik, og det skal lige med ind i billedet, når man nu taler om alle de småskillinger, som skal spares på fritidslovgivningen, på daginstitutionerne og på andre områder.

Så sagde finansministeren, at ingen havde haft alternativer til regeringens politik og dens spareforslag. Det er jo ikke rigtigt. Regeringen vil støvsuge skatteydernes lommer for mange milliarder kroner, der ikke skal bruges til noget som helst, og det bliver i hvert fald for kasseoverskuddets vedkommende et par tusinde kroner pr. familie, det kan vi sikkert godt blive enige om. Samtidig skal de skatteydere, der faktisk betaler skat af, hvad de tjener, fortsat betale 2.000-3.000 kr. hver for skattesnyderne. Jeg foreslog i går, at man tog alvorligt fat på det forhold, og det er jo ikke kun ord, når jeg siger det. VS har stillet en lang række forslag, der vil skaffe milliarder af kroner frem til beskatning, penge, der i dag legalt er unddraget beskatning, og vi har stillet en række andre forslag, der vil give skattemyndighederne bedre våben i hænde imod skattesnyderne og indføre strengere straf for skattesnydere.

Vi har altså ikke nøjedes med bare at stå her og med ord forlange af regeringen, at der nu skal gøres noget. Vi har helt konkret ved detaljerede lovforslag vist, hvilke veje man kan gå, og ad de veje kan der hentes lige så mange penge, som regeringen tager